

РЕШЕНИЕ

№ 1376

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Калина Анастасова
Ивелина С.а

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Калина Анастасова Въззивно гражданско дело
№ 20221100501332 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С [Решение № 20222168 от 14.12.2021 г. постановено по гр. д. № 18702/2021 г.](#) на СРС, 51-ви състав е признато за установено, на основание чл. 124, ал. 1 ГПК, че И.П. С., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. ****, не дължи на „Софийска вода” АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: град София, ж.к. Младост 4, ****, сумата 956,49 лева, начислена по фактура № 0103694522/ 25.02.2021 г., представляваща стойност на „общо потребление”, припадаща се на апартамент № 4, находящ се в гр. София, ж.к. ****, аб.№ 1005232465, определена за периода от 11.08.2020 г. До 08.02.2021 г., като е отхвърлен иска за разликата над сумата 956,49 лева до предявения размер 977,04 лева.

В срок е подадена въззивна жалба от ответника „Софийска вода АД срещу решението в частта на отхвърляне на иска. Излага доводи за неправилности и необоснованост на решението на СРС; постановяване на решението в противоречие с материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Поддържа, че неправилно съдът е отхвърлил претенцията в една част, след като е констатирал от събраните доказателства и констатациите на приетите в производството СТЕ и ССЧЕ, че претендираната сума съответства на измерените и отчетени количества – за индивидуално и общо потребление за партидата на потребителя- ищец в

производството.

Заявява, че общия водомер на сградното водопроводно отклонение с посочен фабричен номер и индивидуалните водомери с посочени фабрични номера, отчитащи потребление в процесния имот са монтирани на основание протоколи за пломбиране и са с налични пломби за метрологична проверка, съответно са годни средства за търговско измерване. В приетата пред СРС съдебно техническа експертиза е посочено, че фактурираните суми са определени правилно на база отчети на индивидуалните водомери и на общия приходен водомер. При постановяване на решението си в обжалваната част СРС не е съобразил така установените факти, което е довело до формиране на неправилни изводи и уважаване на иска в посочената част без основание. Като ирелевантни за спора, жалбоподателят намира датата на монтаж и показанията на общия водомер към датата на монтирането му. Последното, доколкото поставянето на водомера е извършено преди началото на исковия период, а от огледа на вещото лице се установява, че този водомер е монтиран на водопроводното отклонение и продължава да измерва количеството вода до имотите присъединени посредством това отклонение. Освен това около два месеца след монтажа водомерът е отчетен. Заявява, че протоколът за монтаж не е оспорен от ищеца по отношение на неговата форма, ред за съставяне и съдържанието му. Общият водомер измерва точно консумацията на питейна вода на живущите в имоти находящи се на адрес гр.София, ж.к.****, № 1, № 3 и № 5 и ул.****, № 5А, № 7А, № 9, № 9А, № 11, № 11 А, № 13 и № 13А, като към момента на проверката е отчетено следното потребление по показания на водомера – 015414 м3. Към момента на проверката при спряно водоподаване е констатирана „постоянна силна консумация” и като възможна причина в протокола е посочено – теч на вътрешната водопроводна инсталация. Вероятността тази консумация да се дължи на техническа неизправност на средството за търговско измерване е отречена при извършената проверка на общия водомер. Ответното дружество е изпълнило и задълженията си по чл.32, ал.5 от Наредба № 4/2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребители и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи , тъй като е залепило на адреса, на който е регистрирана партидата писмено съобщение на 25.02.2021 г. до всички потребители, които се захранват от това водопроводно отклонение. С последното са уведомени за наличието на разлика надхвърляща 20% в данните за консумация по общия водомер и индивидуалните водомери с посочване и на възможната причина за това. Според указанията на чл.32, ал.7 от наредбата, установяването на тези разлики не е основание за неплащане на изразходваното количество вода за периода 11.08.2020 г.- 08.02.2021 г. На 03.02.2021 г. е проведена и среща с представители на потребителите на засегнати имоти, за която е съставен протокол. Резултатите от проверката и от срещата са отразени в писмо от 04.03.2021 г. Останалите изложени от съда мотиви в постановеното решение досежно консумацията на потребителя преди процесния

период и след това жалбоподателят счита за неотнормими към предмета на спора.

Жалбоподателят моли въззивния съд да отмени решението в обжалваната му част и да отхвърли изцяло предявените искиове. Претендира разности.

Въззиваемата страна И.П. С. е подал писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на подадената въззивна жалба. Претендира разности.

Съдът, като обсъди доводите във въззивната жалба относно атакувания съдебен акт и събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и е допустима.

Съгласно разпоредбата на [чл.269 ГПК](#) въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните - т. 1 от [ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г.](#) на ОСГТК на ВКС.

Обжалваното първоинстанционно решение е валидно, допустимо и правилно, като на основание чл.272 ГПК въззивният състав препраща към мотивите, изложени от СРС. Съобразно чл.272 ГПК, когато въззивният съд потвърди първоинстанционното решение, мотивира своето решение, като може да препрати и към мотивите на първоинстанционния съд. В случая, при обсъждане само на оплакванията по въззивната жалба с оглед чл. 269, изр.2 ГПК, настоящият съдебен състав намира, че изводите на двете инстанции съвпадат. Настоящият състав възприема фактическите и правни констатации в обжалваното решение. В настоящото производство не са представени нови доказателства. Решението следва да се потвърди и по съображения, основани на препращане към мотивите на първоинстанционния съд, срещу които има доводи.

С оглед доводите за неправилност на постановеното решение в обжалваната част изложени в подадената въззивна жалба, съдът намира следното:

За да уважи в една част за сумата 956,49 лева предявените отрицателни установителни искиове по чл.124, ал.1 от ГПК, първоинстанционният съд е приел, че по делото не е установявано, чрез представените доказателства, че ищецът е потребил сочените количества начислени по фактура № 0103694522/ 25.02.2021 г., представляващи стойност на „общо потребление”, припадаща се на апартамент № 4, находящ се в гр. София, ж.к. ****, аб.№ 1005232465, определена за периода от 11.08.2020 г. до 08.02.2021 г.

Така посочените изводи се възприемат от настоящия състав.

Съгласно чл.193 от Закона за водите /ЗВ/, обществените отношения, свързани с услугите за водоснабдяване и канализация, се уреждат със Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, при спазване изискванията на този закон. Според нормата на чл. 1, ал. 2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, водоснабдителните и канализационните /ВиК/ услуги са тези по пречистване и доставка на вода за питейно-битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии /населените места и селищните образувания/, както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения. Според дадената в § 1, т. 2, б. "а" от ДР на ЗРВКУ легална дефиниция на понятието "потребители на ВиК-услуги", това са юридически или физически лица- собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК услуги. В разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от приложимата Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи /в редакция- попр., бр. 93 от 19.10.2004 г.; изм. с Решение № 3887 от 28.04.2005 г. на ВАС на РБ- бр. 41 от 13.05.2005 г., в сила от 13.05.2005 г. / е указано, че потребители на ВиК услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж и право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдени имоти /в този смисъл е и чл. 2, ал. 1 от Общите условия на ищеца/. Получаването на тези услуги се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика /собствениците/ на ВиК системи и от съответния регулаторен орган, които общи условия влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централен ежедневник- чл. 8, ал. 1 и ал. 3 от Наредбата.

При съобразяване на цитираните нормативни разпоредби и на събраните в процеса доказателства се налага извод, че ищецът е имал качеството потребител на ВиК услуги по смисъла на § 1, ал. 1, т. 2, б. "а" от ДР на ЗРВКУ и чл. 3, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2, т. 2 от Наредба № 4/ 14.09.2004 г. през исковия период, тъй като е притежавал вещно право върху процесния имот /право на собственост/ през този период, което се установява от представената справка от Агенция по вписванията по данни за физическо/юридическо лице за вписвания, отбелязвания и заличавания в Служба по вписванията – София. В последната е посочено вписването на договор за покупко-продажба на процесния имот на името на И.П. Симеонов, като същият е отбелязан като купувач.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, потребители на услугите В и К са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на

ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост.

Получаването на услугите В и К се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган /чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г./ Общите условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от наредбата).

В производството е установено, че оператор на В и К услуги на територията на гр. София е „СОФИЙСКА ВОДА” АД. В границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност - арг. чл. 198о, ал. 1 и ал. 2 ЗВ.

В постановеното от СРС решение е прието, че не е доказана дължимостта на претендираните суми в размер на 956,49 лева за потребени ВиК услуги. Изложени са мотиви, че в производството не е установено спазването на нормативната уредба за отчет на общия водомер за потребеното количество вода в имота. С оглед това съдът е приел за недоказани и съответно – неоснователни претенциите. Така формираните изводи се възприемат изцяло от настоящия състав.

С оглед това възраженията на ищеца, че в производството не е доказано, че дължи сумата 956,49 лева, представляваща стойността на претендирания дял от „общото потребление”, формирана като разлика между общо начислената сума по фактура № 0103694522/ 25.02.2021 г.- 977,04 лева и индивидуалния дял за ВиК услуги за периода от 14.01.2021 г. до 08.02.2021 г., възлизащ на сумата 20,55 лева, съдът намира за основателно.

В проведеното производство ответникът носи тежестта да докаже правопораждащите спорното право факти - основанието, от което правото е възникнало и неговия размер. Съдът намира, че за посочената сума предявената искова претенция остава недоказана, тъй като не се установява по несъмнен начин, че дружеството-ответник действително е доставило за процесния период твърдените количества питейна вода за обект собственост на ищеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал.1-ал.4 на Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи В и К услугите се заплащат въз основа на измереното количество изразходвана вода, отчетено чрез монтираните водомери, а отчетните данни се отбелязват в карнета, заедно с датата на отчитане и подписа на потребителя или негов представител. Предвидено е, че за сгради - етажна собственост, или за водопроводно отклонение с повече от един потребител изразходваното количество вода се заплаща въз основа на измереното количество, отчетено по общия

водомер на водопроводното отклонение за определен период от време. Отчитането на водомерите се извършва, като се прави първи отчет на общия водомер, а след това се отчитат индивидуалните водомери. Отчитането на общия водомер се извършва в присъствието на представител на потребителите. Датата и часът на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери се обявяват с писмено съобщение, поставено на подходящо място в сградата, в срок не по-кратък от три работни дни преди деня на отчитането. Съответно, отчетеното количество вода от общия водомер се разпределя между отделните потребители въз основа на отчетите за същия период от време на всички индивидуални водомери след общия водомер при условията и по реда на наредбата. Отчетените данни се установяват чрез отбелязване в карнета, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път.

В случая не е извършвано отчитане на общия и индивидуалните водомери по електронен път. Същевременно в производството не е установено кога е поставен общия водомер на водопроводното отклонение към който са присъединени живущите в имоти находящи се на адрес гр.София, ж.к.****, № 1, № 3 и № 5 и ул.****, № 5А, № 7А, № 9, № 9А, № 11, № 11 А, № 13 и № 13А, не е установено и с какви показания е бил общия водомер с фабричен номер 2034004672 за открита партида с кл.№ *****. Макар чрез приетата пред първата инстанция СТЕ да е установено кои са присъединените към това водопроводно отклонение имоти, в производството не е установено колко са потребителите за тях и по какъв начин е разпределено количеството потребена вода отчетена след една година в нарушение на ОУ на ответника - чл.21, ал.1, т.1 от ОУ, предвиждащ ежемесечен отчет съобразно разпоредбата на чл.35, ал.1 от наредбата. Доводите на въззивника, че в случая е без значение кога е поставен общия водомер и с какви показания е бил същия към момента на монтирането му, съдът намира за неоснователни. При наличие на отчетени в нарушение на правилата по чл.32 и чл.35 от наредбата количества потребена вода от общия водомер е от значение с какви показания е бил същия при монтирането му преди една година, който период отново не е установен по несъмнен начин. Както правилно е отбелязал в своето заключение експертът по СТЕ приложения протокол за монтиране на общия водомер не носи подпис на лицата посочени в него от името на Софийска вода АД. С оглед това и при спазване правилата на ГПК съдът намира че така съставения документ представлява неподписано изявление на ответника, в което същият е отразил изгодни за себе си факти. Несъмнено, с оглед липсата на признание на тези обстоятелства от страна на ищеца този документ – неподписано изявление няма материална доказателствена сила. Съгласно чл. 180 ГПК частният документ, подписан от лицата, които са го издали, съставлява доказателство, че изявленията, които се съдържат в него, са направени от тези лица. Истинността на направените изявления не е установена в производството чрез събраните доказателства. При

спазване на материалния закон първоинстанционният съд е приел, че удостоверените в изявлението обстоятелства не са осъществени – т.е. че на конкретна дата е поставен общ водомер с посочения фабричен номер, който е бил с нулеви показания.

Както е посочено в чл.32, ал.9 от наредбата, отчитането на общия водомер, както и разпределението на количеството вода, изразходвано за общи нужди в етажната собственост или за водопроводно отклонение с повече от един потребител, включително загубите на вода в сградната водопроводна инсталация за потребителите, се извършват от:

1. длъжностните лица на оператора на водоснабдителната система или от лица, на които това е възложено от оператора въз основа на договор;

2. управителя или председателя на управителния съвет на етажната собственост или друг потребител, упълномощен от общото събрание на етажната собственост, с когото операторът сключва договор.

В производството не е установено спазване и на това изискване на Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи.

С оглед това, съдът намира че в производството не е проведено пълно и главно доказване, че сочената сума е съответна на стойността на потребените от ищеца ВиК услуги за посочения период, както и че същата представлява стойност на реално доставени и отведени количества вода, респективно че ищеца дължи сумите по издадената от дружеството-ответник фактура.

При тези изводи правилно и законосъобразно са уважени претенциите на ищеца за признаване недължимост на сумата 956,49 лева като дължима стойност за потребени ВиК услуги за посочения период.

Поради тези съображения, поради съвпадане изводите на двете съдебни инстанции по съществото на спора решението на СРС следва да бъде потвърдено като правилно в посочената част.

По разностите:

С оглед изхода на спора, на основание чл.78, ал.1 ГПК вр. чл.38, ал.2 ЗА в полза на процесуалния представител на ищеца следва да бъде присъдена сумата 300.00 лв. за оказана безплатна правна помощ пред настоящата инстанция.

Водим от горното, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20222168 от 14.12.2021 г. постановено по гр. д. №

18702/2021 г. на СРС, 51-ви състав, В ЧАСТТА, с която е признато за установено, на основание чл. 124, ал. 1 ГПК, че И.П. С., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. ****, не дължи на „Софийска вода” АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: град София, ж.к. Младост 4, ****, сумата 956,49 лева, начислена по фактура № 0103694522/ 25.02.2021 г., представляваща стойност на „общо потребление”, припадаща се на апартамент № 4, находящ се в гр. София, ж.к. ****, аб. № 1005232465, определена за периода от 11.08.2020 г. до 08.02.2021г.

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал. 2 ЗА „Софийска вода” АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: град София, ж.к. Младост 4, ****, да заплати на адв. М.Л. Л., ЕГН *****, сумата 300.00 лева - адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ищеца И.П. С., ЕГН ***** за въззивната инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____